

den rigtige stavemåde, hvad så hvis man ikke gør det? Hvad nu hvis en skrivelse er propfuld af fejl? Hvornår er den så fejlbehæftet, at den egentlig er ugyldig og man ikke kan tage den højtideligt? Det var dog interessant at vide. Jeg synes egentlig, det her er en god anledning til at opstille nogle retningslinjer, som sætter et pres på folk rundt omkring på offentlige kontorer i retning af, at de må prøve på at formulere sig rigtigt – ikke sprogligt, men at stave rigtigt.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Når f.eks. hr. Frank Dahlgaard siger, at man nu vil lave regler omkring sådan og sådan, så er det ikke særlig kønt sprog, men man må gerne sige det. Vi plejer, når vi skal belære sådan nogle som hr. Frank Dahlgaard om, hvor hjælpeløst det er at sige »omkring«, at sige, at det jo ikke hedder »Historien omkring en Moder«. Der er ikke noget forkert i det, men der vil nok komme en krølle ude i margenen af stilen, og så vil hr. Frank Dahlgaard blive belært om, at det er en forarmelse af sproget, når man bruger ordet omkring til alt muligt. Kort efter brugte hr. Frank Dahlgaard ordet fuldstændig rigtigt, da han sagde, når man rundt omkring osv.

Det er bare lige for at sige til hr. Bruno Jerup, at der er ikke tale om, at vi her kan bestemme, om folk vil udtrykke sig klodset eller lidt afstumpet eller lidt hjælpeløst. Og jeg må jo sige, at vi desværre ikke kan bestemme, at de offentlige myndigheder skal udtrykke sig klart og tydeligt på dansk. Det kan vi jo ikke få dem til. Det, vi kan gøre, er at sikre, at de staver nogenlunde korrekt, og at de sætter kommaerne sådan, at det i hvert fald ikke er det, der generer os, når vi prøver at finde ud af, hvad det er, der står i sådan en tekst.

Alle krige omkring Sprognævnet har jo handlet om fornyelser. Når man siger, nu er det så veldokumenteret, at man bruger det og det udtryk, at det må siges at være anerkendt dansk, så bryder den store majonæsekrig løs; og jeg forstår nu, at tiden er udløbet, så jeg vil lade den stå ved sit semikolon, selv om jeg vist nok skylder Folketinget en bisætning.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Først til hr. Frank Dahlgaard omkring, hvad Dansk Sprognævn tager sig til. Jeg går ud fra, at Sprognævnet bl.a. forsker i, hvordan sproget udvikler sig, og prøver at forholde sig til, hvad

det er for nogle ting, der er oppe, og hvordan forskellige mennesker formulerer sig skriftligt og mundtligt. Det handler ikke kun om, hvilke ord de bruger, og om, hvordan de staver dem. Sagen er jo, hvis man er forfatter, kan man faktisk godt tillade sig at konstruere nye ord, som så går ind i sproget. Man kan godt tillade sig at snakke om den blåeste himmel. Det kan man godt skrive i et digt, uden at det giver problemer. Man bliver ikke anklaget for nogen som helst ret af den grund.

Ud over at tage sig af ord og stavemåder tager Dansk Sprognævn sig også af formuleringer, faste vendinger, som er gået ind i vores sprog, så det er ikke korrekt, når hr. Frank Dahlgaard siger, at det kun handler om, at vi skal lære at stave korrekt. Nej, Dansk Sprognævn tager sig også af andre ting, og det synes jeg er fornuftigt. Problemet er: Hvordan skal Sprognævnet agere i forhold til det offentlige?

Jeg er da enig med fru Margrete Auken i, det vil være enormt dejligt, hvis det var sådan, at man kunne få de offentlige myndigheder til at formulere sig, så det kunne forstås af alle borgere i dette land. Det ville være meget ønskeligt, men problemet er: Hvor kommer alle de veldokumenterede ændringer fra, når nu man nogle gange forbyder det offentlige at skrive på en anden måde?

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Jamen jeg må gøre hr. Bruno Jerup opmærksom på, at i lovforslag nr. L 80 om dansk retskrivning står, at dansk retskrivning, og det vil jo sige stavemåde, skal følges af alle dele af den offentlige forvaltning, og at der ikke i lovforslaget er tale om, at der er bestemte formuleringer, som skal bruges eller ikke skal bruges, men at retskrivningen og dermed stavemåden skal følges. Så de betragtninger, hr. Bruno Jerup i sin ordførertale viklede sig ind i, må han selv vikle sig ud af igen.

Addi Andersen (CD):

Med de to lovforslag bliver der nu skabt lov-hjemmel som erstatning for den meget gamle regulering ved bekendtgørelser. Det er mig bekendt en noget usædvanlig tilstand, når man helt frem til nu har haft bekendtgørelser, uden at de hviler på en lov. Derfor kan CD også give sin tilslutning til denne juridiske oprydning, som man vist kan tillade sig at kalde det.